

ก้าวใหม่เฟื่อง

“ยุทธการสถิติ”

ความตั้งใจจริงของเยาวชนรุ่นใหม่

กับ

งานอนุรักษ์มรดกไทย

คุณเคยเกิดความรู้สึกเสียดายบ้างไหม
เวลาที่ไต่ย็นใครสักคนให้เหตุผลในการกระทำบางอย่าง
ที่ดูไร้สาระยิ่งว่าเป็นการกระทำเพื่อ “ฆ่าเวลา”
ทั้งๆ ที่ “เวลา” นั้นเป็นสิ่งที่มิอาจย้อนคืน
ไม่ว่าเราจะพยายามจู้จี้มันสักเพียงใด
มันมีแต่จะผ่านเลยไปดังคำกล่าวที่ว่า
...เวลาและวารีมีจะรอใคร...ก็แล้วทำไม
เราจะไม่ใช่เวลาที่มิอยู่ให้มันคุ้มค่าและมีประโยชน์กันเล่า

ก

วใหม่ไฟแรงปักษ์นี้จึงจะขอพา
คุณไปพบกับเยาวชนรุ่นใหม่ ที่
รู้จักใช้เวลาที่เขามีอยู่อย่างมี
ประโยชน์ยิ่ง

คนแรก...อดิชาติ เกตตะพันธุ์ (หนุ่ม)
อายุ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.6 โรงเรียน
ยุพราชวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นประธานนักเรียน
และประธานกลุ่มเยาวชนอาสาสมัครอนุรักษ์
มรดกไทย

คนที่สอง...จวีร์รัตน์ ลอยมี (หน่อง) อายุ
17 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.5 โรงเรียนวัดโนนทัย
พายัพ

คนที่สาม...พิมพ์เดือน ตุงคะนาค
(เหมียว) อายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.5

โรงเรียนสวนบุญโยปถัมภ์ ลำพูน

ทั้งสามได้เข้าร่วมทำกิจกรรมในโครงการ
ค่ายฝึกอบรมผู้นำเยาวชนอาสาสมัครอนุรักษ์
มรดกไทย ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับเลือกให้เป็น
โครงการดีเด่นในการจัดประกวดโครงการรณรงค์
“เพื่อเมืองไทย...ด้วยใจและใจ” ซึ่งได้รับการ
สนับสนุนและรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ทบวง
มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้
รับการสนับสนุนด้านงบประมาณสำหรับดำเนิน
โครงการจากบริษัทไทยน้ำทิพย์ จำกัด บริษัท
หาดทิพย์ จำกัด และบริษัทโคคา-โคลา เอ็กซ์-
พอร์ต คอร์ปอเรชั่น

ส่วนผู้ที่จัดตั้งโครงการนี้ก็คือกลุ่มนักภูมิ-
ศาสตร์รุ่นเยาว์ ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์
ภาควิชาภูมิศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในเรื่องที่เกี่ยว
กับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับมนุษย์

พิมพ์เดือน “สำหรับกลุ่มนักภูมิศาสตร์
รุ่นเยาว์นี่ก็เริ่มต้นมาจากพี่จักร กิสิณี ซึ่งเคยทำ
กิจกรรมค่ายเยาวชนอาสาสูไฟป่ามาก่อน คิด
อยากจะทำโครงการขึ้นมาสักโครงการหนึ่งที่เป็น
กิจกรรมเพื่อเยาวชน พี่จักรเขาก็เลยไปคุยกับพี่
ไอ้...ฉันทสิทธิ์ บุญยะสาระนัย ร่วมกับพี่ๆ
สังคมศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์คนอื่นๆ รวม
ตัวกันจัดตั้งกลุ่มนักภูมิศาสตร์รุ่นเยาว์ขึ้นมา แล้ว
ก็ไปทำกิจกรรมค่ายดำรงชีพในป่าเพื่อการอนุรักษ์
ธรรมชาติกันที่อำเภอแม่ริม ร่วมกับกรมพิเศษ
ที่ 5 และฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่ กองอนุรักษ์สัตว์ป่า
กรมป่าไม้

“แล้วพอกลับมาพี่เขาก็ไต่ย็นแผนงาน
การประกวดโครงการรณรงค์ ‘เพื่อเมืองไทย...
ด้วยใจและใจ’ เข้า เขาก็เลยเสนอโครงการค่าย
ฝึกอบรมผู้นำเยาวชนอาสาสมัครอนุรักษ์มรดก
ไทยนี้ไปแล้ว แล้วก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นโครงการ
ดีเด่นโครงการหนึ่ง ได้รับงบประมาณสนับสนุน

ให้มาดำเนินโครงการจริงๆ”

จุรีรัตน์ “พอพี่เขาได้ทุนมาทำโครงการนี้แล้ว พี่เขาก็เลยติดต่อไปตามโรงเรียนต่างๆ 8 โรงเรียน ก็มีโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม, ยุพราชวิทยาลัย, ปรีณชรัยาลัยวิทยาลัย, วัฒนวิทยายพ, ส่วนบุญโยปถัมภ์, นวมินทรราชูติศายพ, กาวิละวิทยาลัย แล้วก็โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ โรงเรียนละประมาณ 15 คน ทั้งหมดก็ 140 คน แต่จะแบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดละ 70 คน โดยครั้งแรกนี้เราจะไปเข้าค่ายกันที่โรงเรียนสังวาลย์วิทยา แล้วก็อุทยานดอยสุเทพ-ปุย ชุดแรกจะประหว่งวันที่ 5-7 ธันวาคม 34 ส่วนชุดที่สองจะประหว่งวันที่ 8-10 ธันวาคม โดยมีพี่ๆกลุ่มนักภูมิศาสตร์รุ่นเยาว์เป็นเหมือนพี่เลี้ยงอย่างนั้นนะคะ”

พิมพ์เดือน “การไปเข้าค่ายครั้งแรกนี้ พี่เขาจะเน้นหนักตรงที่ว่าจะวัดใจคนที่ไปว่าจะมีอุดมการณ์เดียวกันหรือเปล่า”

อดิชาติ “จะเรียกว่าค่ายที่หนึ่งนี่เป็นค่ายแชนเปิ้ลก็ได้ เพราะเป็นค่ายที่จะคัดเลือกคนที่มีความพร้อม แล้วก็มีความพร้อม เพื่อที่จะไปเข้าค่ายที่สอง-สามต่อไป

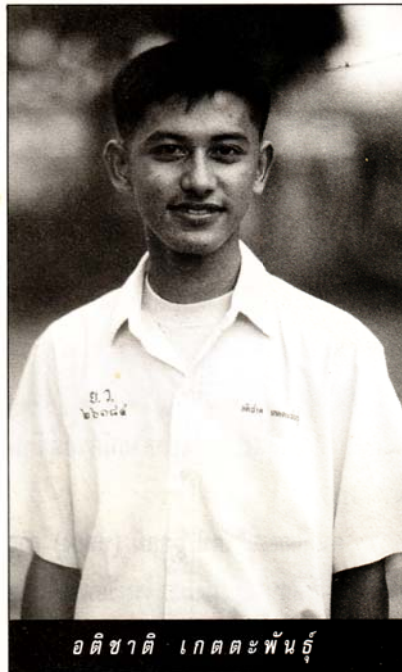
“แต่ถึงจะเป็นค่ายเบื้องต้น แต่ผมก็รู้สึกว่าประทับใจมากกว่าค่ายต่างๆที่เคยเข้ามาทั้งหมดนะครับ เพราะว่าพี่ๆเขาให้ความสนใจ เอาใจใส่ แล้วก็การฝึกอบรมอะไรต่างๆให้เรา พี่เขาก็มีความเข้าใจจริง เวลาที่พี่เขาอธิบายอะไรให้เราฟังในช่วงที่ไปเดินป่ากัน มันทำให้เราได้ความรู้ที่ละเอียดมาก เช่น รู้ถึงความแตกต่างของป่าชนิดต่างๆ ซึ่งบางเรื่องเราก็อาจจะเคยเรียนมาแล้วจากในตำราในหนังสือ แต่ที่เราได้มีโอกาสสัมผัสกับของจริง ธรรมชาติจริงๆ”

จุรีรัตน์ “ค่ายแรกนี้พี่เขาให้เราอนที่โรงเรียน (สังวาลย์วิทยา) อาหารที่พี่เขาก็มาให้เรายังไม่ต้องทำอะไรเองมาก แต่เราจะได้ฝึกการอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก ได้รู้ว่าใครนิสัยยังไง จะเป็นเพื่อนกับเราได้ไหม จะทำงานกับเราต่อไปได้

หรือเปล่า”

พิมพ์เดือน “ที่ประทับใจในค่ายแรกนี้อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า พี่เขาจะมีการเล่นเกม ‘บทบาทเยาวชน’ คือจะให้แต่ละคนสมมุติตัวเองว่าเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้บ้าง เป็นนักหนังสือพิมพ์บ้าง เป็นนายทุนบ้าง แล้วก็สมมุติเหตุการณ์ว่าดอยสุเทพกำลังมีปัญหาอยู่นะ คือเกิดมีนายทุนมาจัดสร้างคอนโดมิเนียมนี้ เราแต่ละคนซึ่งสวมบทบาทกันคนละอย่างก็ต้องลองแสดงบทบาทนั้นๆ ออกมา

“อย่างเหมือนนี่จับสลากได้เป็นเจ้าหน้าที่

อดิชาติ เกตตะพันธุ์

ป่าไม้ เหมือนก็ต้องคอยดูว่าเราจะทำอะไรกันยังไง แต่เรายังลงมือจัดการอะไรไม่ได้ ต้องรอทางราชการก่อน มันทำให้เราได้รู้มากขึ้นว่า เออ...มันเป็นเพราะอะไรนะ ที่ทำให้เขาทำงานล่าช้ากัน เข้าใจว่าเขามีปัญหาอะไรกันบ้างในการทำงาน เกมนี้มันก็สร้างความประทับใจให้กับเราเหมือนกัน”

จุรีรัตน์ “พอหลังจากกลับจากค่ายแรกนี้แล้ว เราก็ยังมีการโทรศัพท์ติดต่อกันบ้าง คุณกันว่าจะทำอะไรต่อไป พอถึงช่วงเดือนมีนาคม พี่เขาก็ติดต่อกลับมาอีกทีหลังจากคัดเลือกให้เหลือเพียง 30 คนจาก 140 คน”

อดิชาติ “ก็ตื่นตื่นเหมือนกันนะครับว่าเราจะได้รับคัดเลือกให้ไปค่ายที่สองหรือเปล่านั้นหลายคนประทับใจค่ายที่หนึ่งมาก ก็อยากจะเข้าค่ายต่อไป แต่ผู้ปกครองบางท่านไม่เข้าใจก็เลยเสียโอกาสไป หรือบางคนก็มีปัญหาว่าสุขภาพไม่ค่อยดี จะไม่ไหว ก็เลยต้องหยุดแค่นั่นเอง”

พิมพ์เดือน “แต่คนที่เขาไม่ได้รับคัดเลือกนี้เราก็ไม่ได้ทิ้งเขาเลยนะคะ เรายังส่งจดหมายไปให้เขามาช่วยงานทางด้านศูนย์ให้ช่วยทำโน่นทำนี่ที่เขาคงจะทำได้ แล้วก็ไม่ลำบากสำหรับเขาจนเกินไป”

จุรีรัตน์ “สำหรับค่ายที่สองนี้เราไปที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ชื่อว่าค่ายสื่อความหมายเพื่อการอนุรักษ์มรดกไทย ชั้นปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 21-24 มีนาคม 34 ดอยเชียงดาวนี้เป็นดอยที่สูงเป็นอันดับสามของประเทศไทย มีสิ่งที่น่าสนใจก็คือว่า ที่ยอดสูงๆของเชียงดาวนี้จะมีพวกพืชพันธุ์กึ่งอัลไพน์ที่หายาก เป็นพืชที่บอบบาง แล้วเชียงดาวก็เป็นภูเขาหินปูนที่สลับซับซ้อน เป็นรูปเหลี่ยมพีระมิด น้ำนี้จะหายากมาก เพราะเวลาที่ฝนตกลงมามันจะไหลไปหมดเลย ไม่ซึมซับเอาไว้”

อดิชาติ “ค่ายนี้จะเน้นการปฏิบัติการ เช่น การอยู่ค่าย จะมีการจัดแบ่งหน้าที่กัน แล้วก็หัวหน้าของงานแต่ละอย่าง แต่ก็ไม่ใช่ว่าหัวหน้างานจะต้องทำงานนั้นคนเดียวนะครับ แต่ทั้งกลุ่มนี้จะต้องช่วยเหลือกัน แล้วหัวหน้างานคอยตรวจดูอีกทีหนึ่งว่างานนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้วไหม อย่างกลางคืนนี้เราก็จะมีการทำสัญญาณเตือนภัย แล้วก็มีการผลัดเวรยามกันด้วย”

พิมพ์เดือน “ค่ายนี้เราต้องตั้งเต็นท์เอง ทำอาหารกันเอง แล้วพี่เลี้ยงก็ยังมีอยู่ แต่ว่าเขาจะให้อาหารสดมาถุงใหญ่ๆถุงหนึ่ง ให้เรากัดกันเอาเองว่าวันนี้จะทำอะไรทาน แล้วก็มีการฝึกการใช้อุปกรณ์สนามด้วย

“ช่วงที่เราไปนั้น ไปป่ามันเข้ามาพอดี

อากาศจะร้อนมากเลยนะคะ แล้วน้ำก็จะไม่ค่อยมีอยู่แล้ว เราจะเห็นเลยว่าเวลาที่เกิดไฟป่าขึ้นนี้ มันเสียหายใหญ่หลวง เกิดความลำบากขึ้นอีกมาก”

อดิชาติ “แล้วในคืนสุดท้ายก่อนที่เราจะกลับเราได้เดินทางไปที่บ้านม้งสันป่าเกี๊ยะ ที่ศูนย์รักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่นั่นเราได้ไปร่วมกันพัฒนาหมู่บ้าน เพราะเราเห็นว่าการพัฒนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ในปัจจุบันนี้มันกำลังสวนทางกันอยู่ ใครที่ทำเรื่องอนุรักษ์ก็จะอนุรักษ์อย่างเดียว ส่วนใครที่ทำงานพัฒนา ก็จะพัฒนาอย่างเดียว ซึ่งเราคิดว่าถ้ามันสามารถรวมกันได้และอยู่ในภาวะที่เหมาะสม มันก็จะดีกว่า

“อย่างปัญหาเรื่องชาวเขาตัดไม้ทำลายป่า มันก็เกิดขึ้นจากที่ว่าเรามักจะมองกันว่าพวกเขาไม่ใช่คนไทย เขามาจากที่อื่น มาอาศัยประเทศไทยอยู่ ตัวพวกเขาเองเขาก็เลยคิดว่า ในเมื่อเขาไม่ใช่คนไทย แผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ใช่แผ่นดินของเขา เพราะฉะนั้นป่าไม้หรือสัตว์ป่าต่างๆนี้ เขาก็ใช้ได้ดีมีที่เขาไม่ต้องคำนึงถึงผลเสียหายที่จะเกิดตามมา เพราะมันไม่ใช่ของเขา

“ตรงนี้เราก็ต้องพยายามทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นคนไทยเหมือนกันกับการที่เราออกค่ายแล้วได้เข้าไปคลุกคลีกับพวกเขา มันก็จะทำให้เกิดความสนิทสนมกันขึ้น ไม่รู้สึกแปลกแยกกว่าเป็นเขาเป็นเรา แล้วคิดก่อนที่เราจะกลับ ก็มีการละเล่นระหว่างเราชาวค่ายกับชาวเขาที่นั่น เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน”

จุรีรัตน์ “อย่างเด็กม้งเขาก็เพื่อนำของเขาให้เราดู เราก็ร่างมาตรฐานให้เขาดู นี่เป็นค่ายแรกที่หนองไผ่เจอกับชาวเขาจริงๆ ได้อยู่ร่วมกันกับเขา ได้แลกเปลี่ยนภาษากัน อย่างที่ได้มาว่า... กู๊ยาก้อ... นี้ก็แปลว่า ‘อย่าลืมฉัน’ เราก็สอนคำง่ายๆ ให้เขาไปบ้าง มันก็เป็นวิธีที่จะผูกมิตรภาพได้มากขึ้น “

พิมพ์เดือน “หลังจากค่ายที่สองนี้แล้ว

พิมพ์เดือน ตุงคะนาค

จุรีรัตน์ ลอยมี

ที่เขาก็จะคัด 30 คนให้เหลือ 15 คน เพื่อที่จะเข้าค่ายต่อไปเป็นค่ายที่สาม

“ค่ายที่สามนี้มีชื่อว่าค่ายฝึกอบรมการสื่อความหมายเพื่อการอนุรักษ์มรดกไทยสำหรับผู้นำเยาวชนอาสาสมัคร โดยเราจะไปเข้าค่ายกันที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างวันที่ 2-7 พฤษภาคม 35”

อดิชาติ “ค่ายนี้จะพิเศษตรงที่ว่าได้ชื่อว่าเป็นขั้นผู้นำแล้ว เพราะฉะนั้นขบวนการต่างๆ ที่เราจะนำมาใช้ในค่ายนี้ เราจะต้องสามารถนำไปฝึกให้แก่น้องๆ รุ่นต่อไปได้ เพราะฉะนั้นเราเลยจะต้องฝึกตั้งแต่ขบวนการแรกของการออกค่ายเลย คือการศึกษาภูมิประเทศที่เราจะไป แล้วทำคู่มือสำหรับการเดินทาง ตลอดไปจนถึงการเตรียมค่าย ตรงนี้เราก็จะต้องเริ่มแบ่งหน้าที่กันเป็นส่วนๆ อย่างฝ่ายเอกสาร ฝ่ายวัสดุ อุปกรณ์ แล้วก็ฝ่ายจัดเตรียมอาหาร เราต้องเตรียมว่าใน 7 วัน 6 คืนที่เราไปนี้ เราจะมีรายการอาหารอะไรบ้าง ของสดที่เอาไปนี้จะอยู่ได้นานเท่าไร แล้วคิดก่อนออกเดินทางเราก็ต้องไปซื้อหาทั้งหมดทุกอย่างเราต้องเตรียมเองหมด พี่ๆ เขาจะไม่ค่อยเข้ามายุ่งเกี่ยวอะไรมาก แต่อาจจะให้คำแนะนำนิดๆ หน่อยๆ ตัวหนุ่มเองรับหน้าที่ประสานงานกับเพื่อนๆ ทุกคน

“ค่ายนี้เราไม่เคยได้อยู่กับที่เลยนะครับ เราจะย้ายที่กันทุกวัน เพราะฉะนั้นอุปกรณ์ทุกอย่างนี้เราจะต้องเตรียมไปให้ครบหมด แล้วทุกคนจะต้องรับผิดชอบในภาระของตัวเอง ไม่ให้เป็นภาระของคนอื่น”

พิมพ์เดือน “ครั้งนี้ทุกอย่างต้องอยู่ในเป้ คือต้องพร้อมหมด เพราะที่เราไป เราไปอยู่ท่ามกลางป่าเขาจริงๆ เลย

“แล้ววันแรกๆ ไป เราก็พูดคุยกันถึงเรื่องกฎของการเข้าป่า เช่น ไม่พูดคำหยาบหรือคำก่น ไม่พูดในเชิงลบหลู่ แล้วเวลาจะดูสัตว์ก็ควรจะชุ่มๆ ดู แบบไม่ให้สัตว์เขารู้ตัวจะดีที่สุด คือทำตัวให้กลมกลืนกับสถานที่”

จุรีรัตน์ “ค่ายที่สามนี้พี่ๆ เขาให้ความรู้ แก่เราเยอะ ทั้งเรื่องการปฏิบัติตัวเวลาอยู่ในป่า ทักษะการเดินป่า ทักษะการรักษาธรรมชาติ วิธี ดูนก ดูดาว และเราก็ได้หัดการใช้แผนที่และ เช็มทิศด้วย

“การไปเข้าค่ายครั้งนี้ เราได้ไปถึงดอย ม่อนจองเลยนะคะ เราได้ไปเห็นความอุดมสมบูรณ์ ของป่า ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำของแม่ปิงตอนล่าง แล้วยังมีป่าไม้ที่หลากหลาย ที่ประทับใจมาก ก็คือ ที่ดอยม่อนจองนี้เราได้เจอวางผาด้วย กวางผาเป็นสัตว์ที่หายาก มากแล้วนะคะ

“ตอนที่เจอนั้น พวก พี่เขาริบบอกให้เราหมอบลง แล้วทำตัวเงียบๆ เราก็ทำตาม พอดีช่วงนั้นมันเริ่มจะเย็นแล้ว กวางเขาออกมากินหญ้าระบัด กัน เราก็ซุ่มดูอยู่เงียบๆ เพราะกวางผาที่ชาวชุมชน เขาเรียกกันว่า ‘ม้าเทวดา’ เป็นสัตว์ที่วิ่งเร็ว และถ้าเกิด เขาตกใจขึ้นมา เขาก็จะไม่มา ที่ตรงนั้นอีกเลย เราดูแล้วก็ จดบันทึกเอาไว้ วันหลังเราจะได้ออกมาชมดูที่ตรงนี้ อีก แล้วเราก็ก็นั่งไปเจอวางผาที่ดอยหัวสิงห์อีก รวมทั้งหมดแล้วเราเจอ 9 ตัว”

พิมพ์เดือน “แล้วทุกคืนเราก็จะมีการ สรุปลงของในแต่ละวันว่าวันนี้เราเจออะไรมาบ้าง เรามีปัญหาอะไรไหม ถ้ามีปัญหาอะไรก็คุยกัน เลย แต่เวลาประชุมเราจะไม่ใช่เหมียว ไม่ใช่หอนง แต่เราจะเป็นตัวแทนของสัตว์ป่า อย่างเหมียวนี่ เป็นนกแก้ว หอนงเขาเป็นนางอาย เวลาประชุม หอนงเขาก็จะเป็นตัวแทนของนางอายขึ้นพูด แล้ว ก็พยายามที่จะแก้ปัญหาเพื่อช่วยเหลือสัตว์ที่เรา เป็นตัวแทนอยู่ เรียกว่าเป็นการประชุมสภาป่า

“ถ้าจะถามว่ารูปแบบของค่ายนี้ดีไหม เหมียวก็ต้องบอกว่าดีมากเลย เพราะว่าพี่เขา

ได้พาเราเข้าไปพบกับธรรมชาติจริงๆ ไม่ใช่จะ อนุรักษ์ธรรมชาติ แต่พาไปนั่งอบรมในโรงแรม อย่างนั้นมันก็ไม่ใช่อุรักษ์แล้ว แต่อย่างนั้นมัน ทำให้เราได้รู้จริง เห็นปัญหาจริงๆ หัดให้เราคิด แก้ปัญหาเป็น แล้วยังได้ฝึกร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรงอีกด้วย”

จุรีรัตน์ “พอจบจากค่ายที่สามนี้แล้ว พวกเราก็เป็นผู้นำเยาวชนกันแล้วทั้ง 15 คน เรา ก็จะมีการประชุมกันว่าเราจะสืบแผนงานอะไรต่อไป ในอนาคต เพราะว่ามันจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง

เพื่อฝึกคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง พวกเราจึง ประชุมตกลงกันว่า เราจะจัดทำค่ายที่มีลักษณะ อย่างสามค่ายที่เราไปมานั้นละโดยจะเน้นหนัก อยู่ที่เราจะมีวิทยากร มีวัตถุประสงค์หลักก็คือ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็น ทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ และมีคุณภาพเพื่อ พัฒนาประเทศชาติต่อไป

“วัตถุประสงค์ที่สองก็คือ เพื่อสร้าง ขบวนการและระบบการฝึกอบรมอย่างนี้ให้เป็น รูปแบบที่มั่นคง เพื่อสร้างให้เยาวชนได้เกิดจิต สำนึกรักชาติบ้านเมืองและรักมรดกไทย รักษา ความเป็นไทยของเราไว้ วัตถุประสงค์ที่สามก็คือ เพื่อเป็นการเสนอแนวทางให้เยาวชนได้มาทำงาน ร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่จะมาทำลายมรดก

ไทย “และตอนนี้เราเป็นผู้นำแล้ว เราก็จะ ทำหน้าที่ที่เลี้ยงให้กับน้องๆ รุ่นต่อไป หรือ ถ้าใครสนใจก็สามารถมาติดต่อพวกเรา หรือ ติดต่อที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติก็ได้ แล้วพวกเราก็ จะจัดทำค่ายให้ โดยเราจะไม่มีการแข่งขัน แข่ง ชนชั้น หรือแบ่งการศึกษา ทุกคนสามารถที่จะ มาเข้าค่ายได้ถ้ามีใจรักและสนใจการอนุรักษ์จริงๆ”

อดิชาติ “ถ้าจะพูดไปแล้วนะครับ ค่าย ลักษณะที่เราพูดกันอยู่นี้อาจจะถือได้ว่าเป็นค่าย แรกในประเทศไทยที่จัด กระบวนการอย่างนี้ บาง คนอ่านตรงนี้แล้วอาจจะยังไม่เข้าใจอย่างละเอียดนัก ผมเลยอยากจะให้คนที่ สนใจมาผ่านการฝึกอบรม ด้วยกันจะได้เข้าใจดีมาก ยิ่งขึ้น

“ผมไม่อยากจะให้คน ที่คิดจะทำงานอนุรักษ์นี้ทำ กันตามสมัยนิยมหรือว่าทำ เป็นแฟชั่น แต่อยากให้ทำ กันเพราะตั้งใจที่จะอนุรักษ์

ธรรมชาติและมรดกไทยกันจริงๆ คนที่สนใจก็ ติดต่อกับเราได้ โดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในเชียงใหม่ นี้อธิบายว่ามีโอกาสมาก เพราะพวกผมก็ตั้งใจ ไว้ว่า โครงการแรกก็คือจะฝึกอบรมเยาวชนที่อยู่ใน ภายใตเชียงใหม่ก่อน”

นั่นเราประกาศเอาไว้ตรงนี้เลยนะคะว่า ใครที่สนใจโครงการที่วันนี้ ก็ติดต่อไปที่ ศูนย์ ศึกษาธรรมชาติ โทร. (053) 277-402 เวลา ว่างที่มีอยู่ก็คงจะไม่ต้องเสียไปอย่างเปล่าตาย

